

det, deres Latter uagtet, saa det gjør ikke Noget til Sagen, og mig afficerer det ialtsald ikke, thi jeg veed godt, hvad Forskjel der er derpaa. Naar de Herrer tale om Stemningen i Landet og hvorledes den er bragt til Veie, saa vilde de lægge den høitærede Conseilspræsident til Last, at det er ham, der bragt de Stemninger ud i Landet, som de Herrer nu tro at kunne gjøre Regning paa. Men er det da Conseilspræsidenten, der har sagt, at nu skal Valgretten og Bevillingsretten angribes? Det tror jeg ikke, det har jeg ikke hørt noget Ord om; men der er Andre, der have sagt det, og man har endogsaa paa enkelte Steber faaet den Være ud af, hvad der er blevet sagt, at Enhver der ikke havde syv Skjæpper Sarkorn, skulde af med sin Valgret, dersom Benstre ikke seirede. (Munterhed.) Ja, det er dumt, at saadant Noget kan siges, men det er ikke desuomindret blevet sagt og kommet offentlig frem. Man har andre Steber udtalt offentlig fra Valgtribunerne, at det var dog harmeligt, at disse Mænd, disse Statsmedlemmænd, som man havde sat i saadant et Paradis, ville vedblive at forlange Lønningstillæg. Hvorledes kunde en saadan Stemning komme tilstede? Man skulde dog ikke tro, den kunde komme fra dem, der nu i 5 Aar have givet Embedsmændene Lønningstillæg, thi de kunne dog fornuftigvis ikke klage over, at Embedsmændene have faaet dette Tillæg. Saadanne Stemninger kunne maasse reise sig og kunne maasse holde sig i nogen Tid; men nogen varig Indflydelse faae de neppe. Det ærede Medlem fra Kolding talte med en vis Fryd om de Offre, som vare bragte paa Ministeriets Aalter. So, ganske vist, vi beklage, at vi have tabt saa Mange ved de sidste Valg; men det, om Høire i Folkethinget er et Par og tredive eller det er fire eller femogtyve, forandrer slet Intet med Hensyn til Folkethingets Stilling lige overfor det andet Thing; den vedbliver at være den samme i Genhold til Grundlovens Forskrifter. Det har ganske vist sin moralske Betydning for os med Hensyn til at faae Noget gjennemført her i Thinget, om Højres Tal bliver mindre; men det forandrer Intet med Hensyn til Folkethingets retlige Stilling ligeoverfor Landsthinget. (Verg: So, moralsk, men det gjør vel ikke Noget). Det gjør saameget, som Landsthinget vil tillægge det, og ikke Andet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) gav en meget findrig Forklaring over, hvor farligt det vilde være for de konservative Interesser, hvis Regjeringen brugte den midlertidige Bevilling, som den har, paa anden Maade, end han mente, den burde bruges paa. Da det ikke synes, at det det ærede Medlem just staar paa de konservative Interesses Standpunkt, kunde der jo egentlig ikke for ham være Noget at beklage sig over, hvis Regjeringen gjorde et Misgreb her. Ialtsald har nu det foregaaende Thing, hvoraf Mange, der

nu her ere tilstede, ogsaa vare Medlemmer, givet Regjeringen denne Bevilling, og hvorledes Regjeringen saa tror, at den er at forstaa, og hvorledes Regjeringen tror at kunne forsvare at bruge Bevillingen, det raader den nu for (Høru p: Det var en god Moral!) Ja, det er en god Moral, det er nu engang den nøgne Virkelighed, at, naar Regjeringen har faaet en Lov, raader den for at bruge den. Tror Thinget, at den bliver misbrugt, staar det jo i Thingets Magt at gjøre de fornødne Skridt lige overfor Regjeringens senere, men Andet kan det ikke gjøre. Thi selv om et enkelt Medlem træder op og siger: „Saaledes bør Loven forstaaes“, saa vil, hvis det ikke samstemmer med Regjeringens Opfattelse, Loven dog sandsynligvis ikke blive forstaaet saaledes, som det ærede Medlem mener, men saaledes, som Regjeringen mener. Dersom de Herrer ere komne til den Anskuelse, at der maasse er handlet lidt uforigtig ved at give en saadan Generalbevilling for, en Tid, som de maasse ikke selv vide Grændsen for, vilde det saa ikke være rigtigst saa snart som muligt at faae denne Bevilling sat ud af Kraft ved at faae en Finanslov vedtagen. (Munterhed.) Man synes, det er latterligt, men jeg synes, det var meget klogt handlet af Thinget, om det gjorde det; men gjør det ikke dette, har det i Virkeligheden ikke mere Magt over, hvorledes Bevillingen vil blive brugt. Den første ærede Taler vilde gjerne vide, hvad Conseilspræsidenten og Regjeringen i det Hele taget kunde vente at udrette til Betsignelse for Landet ved at blive sidende; men det kunde have nogen Interesse for os Andre at faae at vide, hvad Folkethingets Flertal tænker paa at faae gjort, dersom det nu fik sin Billie sat igjennem og fik Regjeringen fjernet. Det var af nogen Interesse for os, som støtte Regjeringen, at faae at vide, hvad der kunde ventes fra dette Things Side, hvis Regjeringen gik sin Veie. Vil det f. Ex. være tilbøieligt til at gaae ind paa en Foranstaltning, som mange af os anse for en Livssag, nemlig at faae Kjøbenhavn befæstet? (Ufbrydelse.) Nei, sig de. Men naar de ikke ville gjøre et saadant Skridt, som mange af os andre anse som en Livssag for Fædrelandets Bestaaen, hvad Interesse kan det saa have for os at se dem komme til Magten? Hvad ville de da udrette til Betsignelse for Fædrelandet? Hvad ville de kunne faae det andet Thing med til, naar de komme til Magten, som de ikke kunne faae gjennemført med denne Regjering, der dog er i den skjønne Enighed med Landsthinget? Derfor maa de Herrer ikke vente, om de kom til at danne en Regjering, at kunne faae Landsthinget med til stort Mere, end denne Regjering kan faae det med til; det vilde altsaa kun være andre Personer, der kom til Magten. Nei, for at det skulde have nogen Interesse for Højrepartiet her og i det andet Thing at se denne Regjering omhyttet med en